

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τὸ ἀκόλουθον λίαν νόστιμον μικρᾶς κόρης διηγεῖτό τις προχθές, αὐτῆκος γενόμενος·

Ἡ Κυρία Μ* * ἔφερεν εἰς φῶς ὥραϊον ἀγοράκι.

Τὴν ἐπιούσαν παρουσιάζουσι τὸ νεογνὸν εἰς τὴν τριετῇ κόρην της, ἣ ὁποία τρελλαίνεται διὰ ταῖς κούκλαις.

— Ὡ! λέγει αὕτη, ἀπωθοῦσα τὸ νεογνόν, δὲν τὴν θέλω ἐγὼ αὐτὴ τὴν κούκλα· αὕτη εἶνε ἀπὸ κρέας!

* *

Ἴδου καὶ ἐν τοῦ Ναπολέοντος Α'.

Ἐν τῷ Γαλλικῷ Θεάτρῳ παριστάνετο τραγωδία τις τοῦ κόμητος Β... , ἔργον εἰς ἄκρον μονότονον. Ἐσπέραν τινὰ ὁ αὐτοκράτωρ μεταβαίνει μετὰ τῆς Ἰωσηφίνας νὰ ἀκούσῃ τὸ δράμα· ἀλλὰ μετὰ τὴν δευτέραν πρᾶξιν ἀηδιάσας σηκώνεται νὰ φύγῃ. Καθὼς διήρχετο τὸν πρόδομον τοῦ θεάτρου, βλέπει κλητῆρά τινα βαθέως κοιμώμενον.

— Ὁ καυμένος! λέγει ὁ Ναπολέων, θὰ ἤκουσ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν πόρτα.

* *

Γνώμη φιλοσόφου τινὸς τῶν Χρυσείων :

Ὁ χαμένος καιρὸς εἶνε ὁ μόνος, ὁ ὁποῖος δὲν μᾶς ἀφίνει λυπηρὰς ἀναμνήσεις.

* *

* Ἄλλος τις ἔλεγε προχθές :

— Ἡ εὐχέλαια τί εὐχαριστεῖ πλειότερον παντὸς ἄλλου μίαν γυναῖκα ;

— Τὸ νὰ εἶνε ὥραία ;

— Ὁχι· τὸ νὰ βλέπῃ ἄλλας ἀσχήμους.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ἡ δημοτικότης εἶνε λαμπρὸν ξενοδοχεῖον, ὅπου ἐμβαίνει τις ἐν θριάμβῳ διὰ τῆς θύρας, καὶ ὁπόθεν ἐκβαίνει διὰ τοῦ παραθύρου ἢ διὰ τῆς καπνοδόχου, αἵματόφυρτος ἢ πλήρης ἀσδόλης.

* * * Ἐχγεῖς δύο πράγματα ἐπίσης ἐπιβλαβῆ, ἀλλ' ἐπίσης δυσεκρίζωτα : τὰ ζιζάνια τοῦ κήπου σου, καὶ τὴν περὶ σεαυτοῦ ἀρίστην ὑπόληψιν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

■ Ἐν Αὐστραλίᾳ, ἰδίως δὲ ἐν ταῖς παρὰ ταύτην νήσοις τῶν Μαλαίων, μεταχειρίζονται μεγάλους πιθήκους νοσημονεστάτου τινὸς εἶδους, ὅπως τοὺς δούλους εἰς μέρη τινὰ τῆς Ἀφρικῆς. Ὁ κοκοφοῦνιξ ἐν ταῖς χώρας ταύταις εἶνε πολύτιμον δένδρον ἕνεκα τῶν καρπῶν αὐτοῦ, οἵτινες ὅμως δυσκόλως συλλέγονται. Οἱ κάτοικοι λοιπὸν διδάσκουσι τοὺς πιθήκους ν' ἀναρριχῶνται ἐπὶ τῶν δένδρων καὶ νὰ ἐκλέγῃσι τὰ ὠριμώτερα τῶν κοκοκαρπῶν, παραπλησίως ὅπως ὁ Ἄραψ τῆς Μοζαμβικῆς διδάσκει εἰς τοὺς μαύρους τοῦ τῆς

γον τοῦτο. Ἡ μόνη διαφορὰ εἶνε ὅτι οἱ πίθηκοι ἐκτελοῦσιν εὐχαρίστως τὴν ἐργασίαν ταύτην.

Ἐφημερίς τῆς νήσου Ταπροβάνης (Ceylan) ἀναφέρει ὅτι ἐν τῇ νήσῳ Σιγκαπὸρη καὶ ἐν τῇ νήσῳ Πενέγκω (παρὰ τὴν Μαλάκκαν) μεταχειρίζονται πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο πιθήκους, οὓς ἐκγυμνάζουσιν ἐν Ἀτσίν (Σουμάτρα) ἔμποροι πλάνητες, καὶ δίδουσιν ἐπὶ μισθώματι. Οἱ πίθηκοι οὗτοι ἀναρριχῶνται ἐπὶ τῶν δένδρων δεδεδεμένοι διὰ σχοινίων, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν κυρίων των, καὶ συλλέγουσι τὸν καρπὸν τὸν ὥριμον, δάκνοντες τὸν μίσχον ἢ ποδίσκον τῶν καρύων, μέχρις οὗ ἀποκοπῇ ἐκ τοῦ στελέχους.

■ Ἡ σχολὴ τῆς ἱατρικῆς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Βιέννης συνήλθε τὸν παρελθόντα μῆνα εἰς ἑκτακτον συνεδρίαισιν ὅπως ἀποφανθῇ ἐπὶ προτάσεως τοῦ καθηγητοῦ Jaeger, ἀφορώσης εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ δουκὸς Καρόλου-Θεοδώρου, ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας ὡς μέλους ἐπιτίμου τῆς σχολῆς. Ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν λόγων. δι' οὓς ὑπέβαλε τοιαύτην πρότασιν, ὁ καθηγητὴς Jaeger ἀπαριθμεῖ τὰ ἀπειράριθμα προσόντα τοῦ δουκὸς ἱατροῦ, ὅπως τύχῃ τῆς μεγάλης ἐκείνης τιμῆς. Οὐ μόνον ὁ δοῦξ ἔλαβε τὸ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος τῆς ἱατρικῆς, ἀλλ' ἐνδελεχῶς ἀσχολεῖται περὶ τὴν ὀφθαλμολογίαν, περὶ μελέτας διὰ τοῦ μικροσκοπίου, καὶ περὶ τὴν θεραπείαν ἀσθενῶν, ἐν οἷς πᾶσι μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐργάζεται. Ἐξέδωκε δὲ καὶ πραγματεῖαν περὶ τῆς ἀνατομίας καὶ παθολογίας τοῦ υδατώδους σώματος τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὅπερ μαρτυρεῖ καταφανῇ ἔρωτα πρὸς τὴν ἱατρικὴν, καὶ ἐργασίαν ὠφέλιμον καὶ ὅλως νέαν. Δὲν περιορίζονται δ' ἐνταῦθα μόνον τὰ προσόντα τοῦ δουκὸς Καρόλου, ἀλλὰ προτίθεται ν' ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ νοσοκομείου τοῦ Tegernsee, καὶ τὴν κατασκευὴν ἑτέρου ἰδίας δαπάναις.

■ Τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον, ἂν καὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν συμβῇ, εὐρίσκομεν ἐν τινι τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ «Figaro».

Ὅτε ἐν ἔτει 1860 ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας ἐπεσκέφθη τοὺς Παρισίους, ὁ νομάρχης τοῦ Σηκουάνα ἀνέστηκεν εἰς διάσημόν τινα ἀρχιτέκτονα νὰ ὀργανώσῃ τὰς ἐορτάς, αἵτινες ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῶσιν εἰς τιμὴν τῆς Μεγαλειότητός της.

Ὁ ἀρχιτέκτων, ἀποῦ ἐξετέλεσεν ὅσον ἔνεστι τελείως τὴν ἀνατεθείσαν αὐτῷ ἐντολὴν, ἐζήτησε παρὰ τοῦ νομάρχου ὡς ἀμοιβὴν νὰ τὸν παρουσιάσῃ εἰς τὴν βασίλισσαν.

— Ἀλλὰ μὲ τὸ ὑπογένηιον ὁποῦ ἔχετε, εἶνε ἀδύνατον, φίλε μου. Κόψατέ το, καὶ σὰς παρουσιάσω.

— Νὰ κόψω τὸ ὑπογένηιόν μου ! Ποτέ !

Τὴν ἐπαύριον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ὁ αὐτοῦ ἀρχιτέκτων ἐταλαντεύετο μεταξὺ τῆς πρὸς τὸ γένειόν του ἀγάπης καὶ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν βασίλισσαν. Τέλος κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμήν, κατισχυσάσης τῆς τελευταίας